

Kandidaten voor tweede energieatol

De Tijd - 10 Jun. 2014
Pagina 15

Het haveninvesteringsconcern Rent-A-Port zit samen met de haven van Zeebrugge in de race om een tweede atol voor energieopslag aan te leggen voor de Belgische kust.

'De komende weken hebben we een afspraak met het management van de haven van Zeebrugge om vast te stellen of we een verzoek voor een concessie doen', zegt Marc Stordiau, de gedelegeerd bestuurder van het haveninvesteringsbedrijf Rent-A-Port. Begin deze maand verscheen in het Staatsblad de goedkeuring voor de aanleg van twee atollen voor de opslag van energie. Ze dienen om energie van de offshorewindmolenparken op te vangen in tijden van overproductie en vrij te geven in tijden van schaarste. Met de goedkeuring stelt de overheid concessies van 50 jaar ter beschikking voor twee van die 'energiedonuts': een op een zandbank voor de kust van Wenduine en een andere tegen de haven van Zeebrugge. Tot nu toe had één consortium zich kandidaat gesteld onder de naam Iland. Dat consortium bestaat uit Electrabel, de baggeraar DEME en de regionale Vlaamse en Waalse investeringsmaatschappijen PMV en SRIW. Iland zou vooral geïnteresseerd zijn in de concessie bij Wenduine. Rent-A-Port en de haven van Zeebrugge zouden nu hun zinnen hebben gezet op de andere concessie, voor de kust van Zeebrugge. Het is niet waarschijnlijk dat Rent-A-Port de concurrentie aangaat met het consortium Iland, omdat DEME deel uitmaakt van dat consortium. En zowel DEME als Rent-A-Port is een dochter van het beursgenoteerde Ackermans & Van Haaren. De kandidatuur zou vooral dienen om eventuele kapers op de kust, zoals het Nederlandse Boskalis, af te schrikken. Proefproject In eerste instantie wil Stordiau een proef-atol bouwen, waarin 15 megawatt aan energie kan worden opgeslagen. Dat proefproject kost ongeveer 350 miljoen euro. Als dat een succes is, kan het atol worden uitgebreid tot een capaciteit van 400 megawatt, ofwel de capaciteit van een kleine kerncentrale. Dat zou een investering van zo'n 1,2 miljard euro vergen. 'Het proefproject moet bewijzen dat het project werkt, want er bestaat op de hele wereld nog geen vergelijkbaar infrastructuurproject', zegt Stordiau. 'Maar het doel is niet om te stoppen bij het proefproject'. Hoewel energieatollen op zee nog niet bestaan, wordt de systematiek wel al langer gebruikt. Zo heeft Electrabel in Coö, in de provincie Luik, een spaarbekken. Daar laat men het hoger gelegen spaarbekken leeglopen om via turbines stroom op te wekken. Coö heeft een capaciteit van 1.000 megawatt. In hun beoogde vorm hebben de donuts, zoals de atollen er uitzien, een omvang van 2,5 bij 3,5 kilometer en steekt het atol zo'n 10 meter boven de zeespiegel uit. Binnenin wordt de donut tot 30 meter diep uitgegraven. Energiedonuts zijn een droom voor baggeraars als DEME, Jan De Nul en Boskalis. Over de oplevering van de energiedonuts is nog niets bekend. Studiebureaus schatten dat de aanleg zo'n vijf tot zeven jaar duurt. Behalve eventuele participaties van overheidsverhikels zoals de exploitatiemaatschappij van de haven van Zeebrugge, de PMV en de SRIW moeten de energieatollen het zonder overheidssubsidies moeten doen. Om de atollen rendabel uit te baten zouden in ieder geval alle geplande windmolenparken voor de kust ook daadwerkelijk gebouwd moeten worden. Als dat het geval is, rekenen de deelnemers op een rendement van 7 procent per jaar. Vertraging Voorts is het zinloos aan het project te beginnen als de hoogspanningsnetbeheerder Elia geen toestemming krijgt voor het Stevin-project dat een hoogspanningslijn plant tussen Zeebrugge en Zomergem. Die lijn geldt als de missing link in het Belgische elektriciteitsnetwerk en is cruciaal om de op zee opgewekte windenergie naar de rest van het land te transporteren. Maar protesten van gemeenten waar de hoogspanningslijn doorheen zal lopen, monden uit in procedures tot bij de Raad van State en vormen in ieder geval de oorzaak van forse vertragingen.

CHRISTINE SCHARFF

Copyright © 2014 Mediafin. Alle rechten voorbehouden